

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Гзп1 2/2020
20.02.2020. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Гордане Комненић и Јасминке Станојевић, чланова већа, у правној ствари тужиоца АА из ..., Општина Бујановац, чији је пуномоћник Ејуп Камбери, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Републичко јавно тужилаштво, Основно јавно тужилаштво Врање, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Лесковцу, ради накнаде штете, одлучујући о захтеву тужиоца за преиспитивање правноснажне пресуде поднетом против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 3240/2019 од 04.09.2019. године, у седници одржаној 20.02.2020. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев тужиоца за преиспитивање правноснажне пресуде изјављен против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 3240/2019 од 04.09.2019. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Основног суда у Бујановцу П 223/19 од 09.05.2019. године, која је исправљена решењем истог суда од 15.05.2019. године, ставом првим изреке обавезана је тужена да тужиоцу на име накнаде нематеријалне штете због неоснованог лишења слободе и задржавања у полицији у времену од 19.05.2016. године до 20.05.2016. године и на име претрпљених душевних болова због повреде угледа и части плати 6.000,00 динара са законском затезном каматом од 09.05.2019. године па до коначне исплате. Ставом другим изреке обавезана је тужена да тужиоцу на име накнаде материјалне штете због некоришћења ... возила марке „...“, модел ..., рег.ознаке ... -..., број шасије ..., у временском периоду од 19.05.2016. године до 13.04.2017. године плати 249.443,37 динара са законском затезном каматом од 06.06.2017. године па до коначне исплате. Ставом трећим изреке одбијен је тужбени захтев којим је тужилац тражио да се обавезе тужена да му на име накнаде материјалне штете плати преко досуђених 249.443,37 динара до тражених 754.997,92 динара, са законском затезном каматом од 06.06.2017. године па до коначне исплате. Ставом четвртим изреке обавезана је тужена да тужиоцу накнади трошкове поступка од 167.060,00 динара са законском затезном каматом почев од извршности пресуде па до коначне исплате.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 3240/2019 од 04.09.2019. године, преиначена је пресуда Основног суда у Бујановцу П 223/19 од 09.05.2019. године, која је исправљена решењем истог суда од 15.05.2019. године у ставу првом, другом и четвртм изреке, тако што је обавезана тужена да тужиоцу на име накнаде нематеријалне штете због неоснованог лишења слободе и задржавања у полицији у времену од 19.05.2016. године до 20.05.2016. године плати 3.000,00 динара са

законском затезном каматом од 09.05.2019. године па до коначне исплате, док је одбијен тужбени захтев преко износа досуђеног овом пресудом, а до износа досуђеног првостепеном пресудом од 6.000,00 динара са законском затезном каматом од 09.05.2019. године па до коначне исплате. Одбијен је тужбени захтев којим је тужилац тражио да се обавезе тужена да тужиоцу на име накнаде материјалне штете због некоришћења ... возила марке „...“, модел ..., рег.ознаке ... -..., број шасије ..., у временском периоду од 19.05.2016. године до 13.04.2017. године плати 249.443,37 динара са законском затезном каматом од 06.06.2017. године па до коначне исплате и обавезан тужилац да туженој накнади трошкове поступка од 12.000,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности пресуде па до коначне исплате.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је поднео захтев за преиспитивање правноснажне пресуде.

Испитујући дозвољеност захтева за преиспитивање правноснажне пресуде, у смислу члана 422. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11, 55/14 и 87/18), Врховни касациони суд је нашао да захтев није дозвољен.

Наиме, захтев за преиспитивање правноснажне пресуде као правни лек предвиђен је чланом 421. до 425. Закона о парничном поступку. Одредбом члана 421. став 1. овог Закона, прописано је да против правноснажне пресуде донете у другом степену Републички јавни тужилац може да поднесе Врховном касационом суду захтев за преиспитивање правноснажне пресуде. Ставом другим, трећим и четвртим истог члана, прописано је под којим условима и у којим роковима Републички јавни тужилац може поднети овај ванредни правни лек, као и поступање другостепеног суда по пријему захтева. Одредбе члана 422. до 425. ЗПП, прописују поступање Врховног касационог суда приликом одлучивања о захтеву.

Имајући у виду да је, у конкретном случају, захтев за преиспитивање правноснажне пресуде поднео тужилац, да је наведеним одредбама прописано да се овај ванредни правни лек може поднети само против правноснажне пресуде донете у другом степену, те да само Републички јавни тужилац има право да поднесе овај правни лек, при чему законом није предвиђено супсидијерно право странке да поднесе захтев уколико то не учини надлежни јавни тужилац, Врховни касациони суд налази да, у овој правној ствари, захтев за преиспитивање правноснажне пресуде није поднет од стане овлашћеног лица, у смислу члана 421. став 1. ЗПП.

На основу изнетог, применом члана 422. став 2. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија
Весна Поповић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић